

POSUDEK VEDOUCÍHO K BAKALÁŘSKÉ PRÁCI

Michala Šetinová: *Vývoj výstavní činnosti hradeckého muzea v letech 1980–2010 (S důrazem na rozbor metod prezentace)*. 60 stran textu (včetně literatury), obrazové přílohy, jazyk český.

Práce Michaly Šetinové se zaměřuje na problematiku, která na první pohled působí zřetelným, nekomplikovaným dojmem. Nicméně reálně bylo nutné poměrně poctivého badatelského nasazení k rozkrytí některých aspektů fungování hradeckého muzea ve vybraném časovém intervalu. Obor, který M. Šetinová studuje, předurčuje ke zvýšenému zájmu o formu, jakou jsou kultura či historie a další příbuzná témata prezentována. Ve svém pohledu se studentka snažila ukázat, jakými prostředky hradečtí muzejníci komunikovali s cílovou skupinou, na jaká témata, případně s jakým ohlasem se v inkriminovaném dvacetiletí zaměřovali.

Po nezbytném metodologickém úvodu se autorka zaměřuje na stručné vystižení některých základních přístupů v muzejnictví. Jsou to kapitoly skutečně poměrně stručné a zdaleka nejdoucí do hloubky prezentačních přístupů, nicméně bylo spíše účelné soustředit se na reálný provoz vybraného muzea a neumenšit prostor pro toto stěžejní bádání příliš ambiciózním teoretickým vstupem. Stručně se zastavuje autorka též u historie hradeckého muzea. Ta je jistě přehledněji a důkladněji popsána jinde, zde slouží jen k určitému ukotvení v tradici instituce. Nejzásadnější je vlastní badatelská pasáž, ve které si studentka vybrala z nespočetné řady jednotlivých výstav, které za třicetiletí 1980–2010 v hradeckém muzeu proběhly. Výběr musel být promyšlený, aby zvolený klíč pomohl k výstižné ilustraci proměn prezentačních přístupů. Možná je chybou, že jednoznačně a přehledně není klíč výběru výstav sdělen na začátku sond do výstavnického programu, nicméně přístup autorky je v tomto směru naznačen v úvodu a také ve shrnutí, spontánně také vyplývá z prezentace výběru samotného. U jednotlivých vybraných výstav či expozic studentka sleduje, pokud je to s ohledem na pramenitou základnu vůbec možné, co nejpečlivěji technické vybavení, scénář či hodnocení těchto výstav. Zde skutečně musela autorka přistoupit k pramenům. Nesporně by se dalo rozšířit archivní bádání do větší hloubky a šířky, ale při vědomí obrovské časové náročnosti i takto pojatého základního výzkumu by to patrně bylo nad rámec možností bakalářského studia. V shrnující kapitole je pak vyzdvíženo směřování k určitým trendům, ať již obsahovým nebo prezentačním. V této shrnující pasáži se autorka snaží upozornit na nejpodstatnější charakteristiky, které pro zkoumané období o výstavách lze sdělit.

V celkovém hodnocení lze říci, že studentka se poctivě pokusila na základě dostupných a pro ni v daných parametrech studia dosažitelných zdrojů komplexně přistoupit k výstavnímu programu hradeckého muzea mezi lety 1980 a 2010. Sáhla při tom po fotografických archivech i listinném materiálu, hovořila s pamětníky. Z hlediska ověření odborné způsobilosti a schopnosti formulovat strukturovaný promyšlený text lze dle mého konstatovat splnění úkolu.

Práci proto doporučuji k obhajobě a hodnotím známkou...

PhDr. Milan Slezák, Ph.D.